

God rekruttering til soknediakonstillingene

Når en gang status skal gjøres opp for 1987, vil det sannsynligvis vise seg en betydelig oppgang i rekrutteringen til soknediakonstillingene. Selv om ikke alltid rekrutteringen er den tradisjonelle med yngre relativt nyutdannede mannlige sykepleierdiakoner fra Diakonhjemmet, har det i år totalt sett vært et godt og jevnt sig av nye diakoner i tjenesten.

Diakonihøgskolen har med sine nyutdannede kandidater ydt det største enkeltbidraget med en kontingent på 11 diakoner. Diakonhjemmet maktet derimot ikke å motivere sine kandidater på det tilsvarende kullet, men der gikk det også noen ut i desember '86, og en ny pulje kommer i desember i år.

God rekruttering til tross, det har ikke alltid vært fullt ut kvalifiserte diakonikandidater som har bekledd stillingene. Dette har Diatahs mødt med et eget tilbud til diakoniarbeidere ansatt i diakonstillinger. I Trondheim og nå etterhvert i Stavanger gis det nå diakonal tileggsutdanning slik at man sammen med en treårig helse-, sosial- eller pedagogisk utdanning og kristendom grunnfag kan bli fullt ut kvalifisert.

Nå skal ikke problemet med «ukvalifiserte» diakoner overdri- ves. En undersøkelse viser at av 126 stillinger er det 11,5 som er bekledd med personer som ikke har full diakonutdanning. Med full utdanning mener man at kravene i Kirkerådets «Tjenester og stillinger i den norske kirke»: Treårig helse-, sosial- eller pedagogikkutdanning og et års

Av Leif Kjell Askeland

teologisk/diakonal utdanning er oppfylt.

Undersøkelsen ble foretatt av Diakonforbundet i juni og omfatter 8 bispedømmer (8 av 11 besvarte spørsmålene) og ble presentert på «Jobb for livet» seminaret 24.9. Der tok man opp rekrutteringen til de kirkelige stillingene og hadde deltagere fra utdanningsinstitusjoner, yrkesorganisasjoner, departement og Kirkerådet. De strategiske vurderingene fra dette møtet kan etter det vi erfarer enkelt konkluderes slik: Slutt å syte og begynn å tenke konstruktivt om hvordan ressursene kan utnyttes best mulig.

Diakonforbundets undersøkelse viser også at det i disse 8 bispedømmer er 106 soknediakoner (diakoner uten samarbeidsavtale med hjemmesykepleien) og 20 klokkerdiakoner (diakoner som utfører hjemmesykepleie). Sammen med klokkerdiakonene er det også tatt med noen ungdomsdiakoner. Av disse stillingene var det i juli 13,5 som var ubesatt. Etter det vi erfarer er dette tallet redusert til ca. 10 i løpet av ettersommeren. Det vil med andre ord si at under 10% av stillingene er ledige. Det skulle gi grunnlag for stor frimodighet voerfor departementet i å be om flere stillinger på statsbudsjettet fremover. Selv en laber rekruttering fra utdanningsinstitusjonene vil ellers bety slutten for en meget positiv og jevn oppbygging av kirkens diakoni. At menighetene ser beho-

vet og mulighetene i en satsing på diakonien er hevet over tvil. Samme undersøkelse viser at blant de man har fått inn svar er det tilsammen tett oppunder for nye medarbeidere. Dette fremkommer i de tall bispedømmene har samlet inn fra menighetene for å gi Kirke departementet signaler om hvilke stillinger som skal prioriteres på statsbudsjettet. I Hamar Bispedømme er det alene 21 menigheter som har satt diakon som nummer 1 (5 av disse har nå opprettet stillinger). I Nidaros har 11 menigheter diakon øverst på lista og ytterligere 23 menigheter har satt diakon opp som en god nummer to.

Diakonos presenterer i dette nummer med stolthet 4 nye diakoner, tre for Møre og en fra Borg. Den sistnevnte har vi også latt bekle forsiden fordi den er så god og illustrativ. Den nyvigslede diakon, Marit Gangestad, tidligere lærer, nyutdannet ved Diakonihøgskolen og i sin beste alder, flankeres av diakonisse Kjellaug Låding og diakon Alf Kristoffersen. Her står man bokstavelig talt sammen om felles sak, diakonisse og diakontradisjon i beste forening. Og hva er vel mer naturlig?

Diakonos har ikke vært ute i feltet for å samle inntrykk, men er avhengig av tilsendt stoff. Derfor får Sarpsborg-diakonen noe bredere omtale enn Mørediakonene. Uansett, takk for tilsendte bilder, slikt stoff sender vi aldri ubenyttet i retur. Vi gleder oss med menighetene og diakonene og istemmer tonen fra «Jobb for livet» konferansen; Slutt å syte, gled deg over kirkens diakoni.

Sarpsborg

Tross en regntung dag var det en glad menighet som søndag 6. sept. tok imot sin nye soknediakon, da Marit Gangestad ble vigslet og innsatt i diakonitjenesten i Sarpsborg. – Det er stort behov for medarbeidere innen den praktiske omsorgstjenesten i menigheten, så det blir ingen mangel på arbeidsoppgaver for deg, sa prost Helge Feen, som ledet gudstjenesten og selve vigslingssermonien i Sarpsborg kirke. (Bilde s. 4).

Nesten to hundre mennesker hadde benket seg i kirken for å ønske den nye soknediakonen velkommen i menigheten. Glad salmedang, understøttet av flott trompetsolo, dannet rammen rundt den høytidelige vigslingssermonien, hvor også biskopens kallsbrev og hilsen ble lest.

Marit Gangestad, som er 54 år gammel og bosatt i Skjeberg, er opprinnelig lærerutdannet, men har det siste året tatt utdanning ved Diakonihøyskolen i Oslo. Hun har i tillegg til faglig skoleing også stor erfaring fra mangeårig arbeid innen kristelig organisasjons- og menighetsliv.

Under kirkekaffen i et fullsatt menighetshus i Sandesund, koselig dekket med småbord, fulgte hilsner og blomsteroverraskelser. Forkvinnen i Sarpsborg diakonat, Else Myklebust, som også ledet kirkekaffen, minnet forsamlingen om diakonien som menighetens beredskapstropp, både i ord og handling. Menighetsrådets formann, Thor Wang Olsen, var glad for den nyooprettede stillingen, som lønnes i samarbeid mellom kommune og stat. – Det er viktig med diakoni i en menighet, fremholdt Wang Olsen, der får evangeliet føtter å gå på.

– Det er en glede for hver ny ordnet diakonitjeneste som trer i funksjon i våre menigheter, sa Diakonforbundets utsending, Alf Kristoffersen. Det er en stor dag for oss alle, når turen nå også er kommet til Sarps-

borg menighet. Kjellag Laading fra Diakonihøyskolen i Oslo, minnet om nødvendigheten av faglig basis som diakonene får gjennom sin utdanning. Hun var ellers opptatt av at vi alle måtte oppøve vårt diakonale blick for våre medmennesker. Diakonikonsulent Astrid Kristiansen, som hilste fra Borg bispedømme, ønsket også lykke til, ikke minst med kontakten i forhold til industri og arbeidsledighet, som er et av arbeidsfeltene for den nye diakonen i Sarpsborg, Torrey Ullerø, tidligere diakon i Sarpsborg, ga oss et kort

historisk riss av diakontjenesten i menigheten, og sammenlignet en diakons mangesidige arbeid med et svart skjørt – det kan brukes til alt. – Dette er en gledens dag for meg, sa Marit Gangestad til slutt i sin takketale. Jeg gleder meg til å ta fatt, og det er visst ikke mangel på oppgaver. Jeg skjønner det er bruk for meg, men la oss ikke glemme at diakoni til syvende og sist er gjensidig omsorg for hverandre, sa den nyinnsatte soknediakonen.

O.N.

Tone Ellefsen ble vigslet til diakon og diakonisse i Borgund 30.8. av biskop Ole Nordhaug.

Gjertrud Marie Farnes ble innsatt som soknediakon i Sykkylven 23.8. Her flankert av menighetsrådsformann Karen Fauske og sokneprest Leif Frøyen.

Nabodiakonene på Sunnmøre samlet på fellessamling. F.v. Berit Nerheim (Ålesund), Tone Ellefsen (Borgund), Tore Johan Øvstebø (Sula) og Gjertrud Marie Farnes (Sykkylven).

Soknediakonstillingen i Kristiansund er fortsatt ledig – hvem vil bli kollega?

